

Eder viist sig at være Noget af det Uheldigste man kan vælge, at man indskrænker Valget mellem dem, man kan vælge, og saaledes de daarlige Kræfter iblandt dem, hyde onkaps for at faae det største Antal Stemmer. Det har mangen Gang viist sig, hvilke forhaufende Resultater der er fremkommet, blandt Andet i den verdenshistoriske Begivenhed, hvor man benyttede sig af Fremgangsmaaden med at indskrænke Antallet ved det i sin Tid vigtigste Valg og saa lod de enkelte Kandidater tilbyde, hvadsmøhøst det skulde være, for at blive valgt. Derfor tror jeg rigtig nok, at de ærede Herrer nok billigen kunne vise en anden Optraeden med Hensyn til Spørgsmaalet om Fremme af dette Lovforslag, end de have viist dets tidligere Forgænger. Jeg tror i det Hele, at jeg har Lov som Vælger i Kjøbenhavn til at sige, at de Kjøbenhavnske Borgere ikke ville være meget fornøiede med denne Rigsdagssession, hvis man paa den Maade først skyder deres grundlovmæssige Ret til at faae et større Antal Repræsentanter i Folketinget til Side, og saa. . . (Udfrydelse). — Den ærede Formand har forleden Dag erklæret, at blot Uttringer om Forholdet til Grundloven laa udenfor hans Kontrol — og dernæst ikke lader dette Spørgsmaal om den kommunale Valgret komme til en rigtig grundig Undersøgelse. Jeg har her taget Ordet, fordi jeg allerede for flere Aar siden den ene Gang efter den anden i en offentlig Forsamling af den mindste gunstige stillede Samfundsklasse i Kjøbenhavn hørte fremsat Dnset om en større Indflydelse paa de kommunale Sagers Styrelse, men disse Byens Borgere vilde blive bittert skuffede, hvis dette Spørgsmaal ikke her blev underkastet en nøiere Drøftelse. Det forekommer mig klart, at den Bei, de her indkomne Forslag ville fastholde som Garanti overfor den udtviede Valgret til Byens Styrelse, at denne vedbitvende skal fornys saa sjeldent, er maasse den svageste Side i den Kjøbenhavnske Kommunalbestyrelse, den er jo ganske overordentlig enkeltvis bleven fornyet, og det er derfor, er bekendt Forretningsmand har sagt, at han tror, det har tilveiebragt det Forhold, som i saa lang Tid mærkvaerdig nok har fundet Sted

i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, at Magistraten har indtaget den Stilling, som man maatte antage, at Borgerrepræsentationen skulde indtage, og at omvendt denne har indtaget den Stilling, som Magistraten skulde indtage, men idet man altsaa nu vil gaa til den anden Ordning, saa maa man paa den anden Side ogsaa være sig bevidst, at man aldrig faar den gennemført uden bedre Garantier hverken ved dette Lovforslag eller det i alt Væsentligt lignende, der forleden forelaa ved Siden, eller ved det, der efter dette foreligger til Behandling, især efter at et æret Medlem har oplyst, at Vælgerbarhedsænsus efter dette Forslag ikke engang gjælder i Kjøbenhavn. Man maa ogsaa huske paa, at Forholdene der ere meget vanskeligere end det er kommet hidtil frem her under Behandlingen. Det er gjort gjældende, at dersom man sætter Valgretten ned til 400 Rd., saa vilde Vælgerantallet med den mindre Indtægt blive mer end det Dobbelte imod før, men ved Siden deraf maa man huske, at der er næsten ligesaa mange tusinde Familiefædre, som i deres Skatteangivelse gaa ned under en Indtægt af 400 Rd. Der er megen Uklarhed med Hensyn til hvormeget Indtægt de have, men dette kunde maasse langt snarere blive klart, naar en Indtægt af 400 Rd. gav Valgret, da vilde der ikke blot blive en Forøgelse af Vælgerkorpset i Kjøbenhavn med 4,000, men det vilde meget let blive endnu adskillige Tusinde højere. Det er jo en ganske forunderlig Ting, at saa mange Familiefædre her i Kjøbenhavn virkelig skulle kunne leve med den høie Husleie osv. af en mindre Indtægt end 400 Rd. Derfor er det jeg tror, at dersom der skal ske en sjenlig Omordning for Kjøbenhavn af de kommunale Valg, da maa det ske igennem en temmelig alvorlig og grundig Undersøgelse, men jeg tror ikke, at det Udvalg, der er nedsat angaaende den anden Lov, og hvori der kun er et eneste Kjøbenhavnst Medlem, som er imod Loven, kan skjenke den en saadan Undersøgelse, som den forligner. Jeg har derfor taget Ordet for at udtale det Dnselfige i, at Loven gaar over til 2den Behandling, og at man enten henviser den til dette Udvalg og forstærker det med flere Medlemmer eller til et